

[Forsvarsministeren.]

var i det politiske forsvarsudvalg enighed om, at der måtte tilvejebringes balance mellem bevillingerne på den ene side og styrkemålene og de organisatoriske rammer på den anden, og den samme tankegang har regeringen fulgt.

Som det er anført i bemærkningerne til lovforslaget, er vi ved overvejelserne over den fremtidige forsvarsordning gået ud fra Danmarks medlemskab i NATO og fra de almindelige retningslinjer for NATOs forsvarsplanlægning. Det er NATOs formål at hindre krig gennem det kollektive forsvarsforebyggende virkning og at gennemføre et fælles forsvar, hvis et angreb alligevel skulle finde sted. Det fælles forsvar består dels af de såkaldte gengældelsesstyrker, som alene de store lande råder over, dels af det såkaldte „skjold“, sammensat af stående styrker i de enkelte lande. Også vi må råde over sådanne stående styrker, rede til øjeblikkelig indsats imod forsøg på en uvarslet, hurtigt gennemført aktion mod Danmark, således at NATOs styrker får mulighed for at yde hjælp i tide.

Det er de militære sagkyndiges opfattelse — og denne opfattelse mener regeringen at måtte lægge til grund — at det vil være nødvendigt for Danmarks vedkommende at råde over både hærstyrker, flådestyrker og flyverstyrker. Vi må som andre NATO-lande og ikke mindst i betragtning af vor geografiske beliggenhed lægge vægt på opretholdelsen af et stående beredskab.

Da det under alle omstændigheder er begrænset, hvor stort et beredskab vi kan opretholde, må vi desuden, navnlig for hærens vedkommende, kunne supplere de stående styrker meget hurtigt ved indkaldelse af reserver.

Endelig er det under hensyn til risikoen for overraskende angreb hvor som helst på vort territorium nødvendigt at opretholde og helst udbygge hjemmeforsvaret og at give det en umiddelbar støtte i form af et lokalforsvar af et mere reelt indhold end det, vi hidtil har haft.

Det er almindelig bekendt, at der inden for NATO for et års tid siden er opstillet visse styrkemål, som de enkelte lande efter militær opfattelse bør sigte mod at nå, og som træder i stedet for de Lissabonstyrkemål, jeg nævnedes før. For flere lande må

der forudses vanskeligheder med at opfylde målene, og det gælder også for os. Efter vore egne beregninger vil opfyldelsen af målene, der for vort vedkommende ikke er meget forskellige fra Lissabonmålene, medføre årlige udgiftsforøgelser på 300-400 mill. kr., og ved mit besøg i NATOs militære hovedkvarter ved Paris for få dage siden fik jeg bekræftet, at vi i hvert fald ikke havde regnet for højt. Regeringen er efter en samlet overvejelse af vore økonomiske muligheder og de opgaver, vi i øvrigt må løse, kommet til det resultat, at den ikke kan tiltræde en sådan forøgelse af forsvarsbudgettet, og at der derfor må foretages en revision af de styrkemål, man fra militær sagkyndig side har opstillet.

Regeringen foreslår, at man med hensyn til budgettet tager sit udgangspunkt i de nuværende udgifter under forsvarsministeriet med tillæg af lønforhøjelserne pr. 1. april i år og med tillæg af byggeomkostningerne for de fiskeriinspektionsskibe, jeg har anmodet finansudvalget om at give tilslutning til, i alt en samlet sum på 985 mill. kr. Forslaget går endvidere ud på — som det fremgår af bemærkningerne til lovforslaget — at forsvarsministeriets budget for fremtiden deles i 2 afsnit for henholdsvis de civile og de militære opgaver under forsvarsministeriet, og at de 2 afsnit endvidere deles i et egentligt driftsbudget og et investeringsbudget. Medens der for det sidstnævnte bør tages stilling fra år til år efter det skiftende behov, er det regeringens opfattelse, at det militære driftsbudget lægges fast, dog med regulering for løn- og prisbevægelser.

Der er i budgetforslaget foretaget en fordeling af de økonomiske midler mellem de 3 værn. Man er herved gået ud fra den nuværende fordeling, dog med visse justeringer under hensyn til den forøgelse af det frivillige faste mandskab, som jeg senere skal omtale. Regeringen har dog ikke hermed lagt sig fast på denne fordeling mellem værnene, et forhold, som jeg ligeledes skal vende tilbage til.

Går man imidlertid ud fra den nævnte fordeling, vil man kunne få styrker, hvis størrelsesorden i forhold til de nuværende jeg skal nævne i grove træk.

Må jeg først nævne, at man påregner en gradvis nedgang i de årlige indkaldelser af